

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR DOPRAVY A SILNIČNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.:
Spis. zn.:
Počet listů: 6
Počet příloh:
Počet listů příloh:

Vyřizuje:
Datum:

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání paní ....., trv. bytem ....., takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne ....., č. j. ....., kterým se paní ....., trv. bytem ....., uznává vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 2 písm. g) téhož zákona, a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích v souvislosti s porušením ust. § 47 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 3.500,- Kč a zároveň jí byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč (slovy jedentisíckorunčeských),

r u š í

a řízení o přestupku zastavuje.

O d ů v o d n ě n í

Odvoláním podaným paní ....., trv. bytem ....., (dále jen „*odvolatelka*“), je napadáno rozhodnutí Městského úřadu ....., odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne ....., č. j. ....., kterým se paní ....., ..., uznává vinnou ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 2 písm. g) téhož zákona, a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích v souvislosti s porušením ust. § 47 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 3.500,- Kč a zároveň jí byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč (slovy jedentisíckorunčeských).

Odvolání spolu se spisovou dokumentací bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu, tedy Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „*odvolací správní orgán*“), postoupeno dne 21. 3. 2018. Odvolací správní orgán se zabýval tím, zda bylo odvolání podáno včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne oznámení napadeného rozhodnutí. Tyto podmínky byly splněny, odvolání bylo včasné a přípustné.

Ze spisové dokumentace vyplývají pro posouzení věci následující podstatné skutečnosti:

Dne ..... v cca ..... hod. řídila odvolatelka vozidlo tov. zn. .... RZ: 4P3 ..... po pozemní komunikaci v obci ....., kdy na náměstí při couvání od prostoru před kadeřnictvím ..... měla přehlédnout chodkyni ....., nar. ....., trv. bytem ....., přecházející uvedenou komunikaci směrem k nákupnímu středisku ..... a do této zadní částí narazit, v důsledku čehož mělo dojít k pádu jmenované na zem a pohmoždění jejího kolena bez omezení v obvyklém způsobu života, přičemž odvolatelka neměla bezprostředně po nehodě zastavit. Odvolatelka se následně po telefonickém upozornění ze strany své sestry dostavila na služebnu Policie ČR, přičemž uvedla, že neví o tom, že by někoho srazila, před nástupem vizuálně zkontrolovala okolí a nikdo se na náměstí nenacházel, stejně tak při couvání koukala do bočních zpětných zrcátek a nikoho nespátřila.

Správní orgán na základě doložených podkladů zahájil řízení a předvolal odvolatelku k ústnímu jednání na den ..... Odvolatelka odkázala na svoji výpověď učiněnou před policejním orgánem s tím, že nemá nic dalšího, co by k věci dodala. Paní ..... před správním orgánem uvedla, že šla do obchodu ..... na nákup. Po pravé straně u kadeřnictví si všimla zaparkovaného vozidla, v tomto v danou dobu ani nikde okolo nikdo nebyl. Když se nacházela několik kroků za zadní částí tohoto vozidla, tak si všimla, jak z kadeřnictví někdo vyšel. Tomu nijak více pozornost nevěnovala a přecházela dále k obchodu. Najednou ucítila náraz a upadla na zem. Ve chvíli, kdy poté zvedla hlavu, tak viděla ..... vozidlo, jak od ní odjíždí ve směru dolů z náměstí, zapamatoval si poslední čtyři čísla její RZ. Po chvíli přicházel ve směru od schodů vedle

..... na dané místo nějaký pán, kterého požádala, zda by ji pomohl stát. Ve věci byl dále vyslechnut pan ....., který uvedl, že předmětného dne šel do ..... Když vyšel na roh, tak viděl uprostřed komunikace ležet na zemi paní, která ho požádala, zda by ji pomohl se zvednout. Ta mu uvedla, že ji zde srazilo nějaké ..... auto. V okamžiku, kdy na dané místo přišel, tak se zde žádné ..... vozidlo nenacházelo, ani zde nebyla žádná jiná osoba, až po chvíli k nim přišla nějaká paní. Paní proto doprovodil k budově Policie ČR.

Správní orgán I. stupně na základě všech podkladů vydal napadené rozhodnutí, které bylo odvolatelce doručeno do vlastních rukou dne 6. 3. 2018. Odvolatelka si proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 14. 3. 2018. Odvolání je včasné a přípustné.

Odvolatelka v odvolání uvádí, že spáchání přestupku jí nebylo dostatečně prokázáno. Usvědčována je pouze výpovědí údajně sražené chodkyně, přičemž svědek ..... na místě žádné vozidlo neviděl. Rovněž absentují jakékoliv jiné důkazy – např. stopy na vozidle či chodkyni. Odvolatelka se rovněž snaží zpochybnit věrohodnost výpovědi svědkyně ..... (poškozená), která dle jejího názoru nebyla schopna uvést dostatek identifikačních údajů jejího vozidla. Podivuje se nad tím, jak je možné, že si po pádu, kdy jí prý nebylo dobře, byla schopna zapamatovat čtyři čísla na RZ vozidla, ale již nebyla schopna přečíst nápis na zadních dveřích vozu. Dle názoru odvolatelky je rovněž otázkou, jak je možné, že vozidlo neviděl alespoň svědek ....., který by jej měl na přehledném úseku náměstí upozorovat minimálně na odjezdu. Odvolatelka navíc uvádí, že si paní ..... (poškozená) měla správnímu orgánu stěžovat, že vozidla na místě kazí výhled, že by tam mělo být jejich stání zakázáno, přičemž správní orgán I. stupně o této skutečnosti neučinil žádný záznam. Odvolatelka uzavírá, že v přestupkovém spise neexistuje žádný přímý důkaz ani řetězec nepřímých důkazů, prokazujících, že by skutečně došlo ke střetu vozidla obviněné s poškozenou. Správní orgán I. stupně tak nezjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Odvolatelka proto navrhuje, aby správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání nebo aby řízení o přestupku zastavil.

Odvolací správní orgán na základě § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) přezkoumává rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolání je důvodné.

Odvolací správní orgán z obsahu spisu zjistil, že jediným přímým důkazem proti odvolatelce je výpověď samotné poškozené paní ..... (myšleno poškozené v širším smyslu). Svědek ..... sice potvrdil, že mu poškozená měla sdělit, že ji srazilo červené vozidlo, samo vozidlo však neviděl a neviděl tudíž ani předmětnou dopravní nehodu. V dané věci tak proti sobě stojí tvrzení odvolatelky proti tvrzení poškozené.

K situaci, kdy proti sobě stojí výpovědi poškozené a obviněné se již v minulosti opakovaně vyjadřoval Ústavní soud. V nálezu sp. zn. I. ÚS 520/16, ze dne 22. 6. 2016 uvedl: „V situaci „tvrzení proti tvrzení“ jsou obecné soudy povinny důkladně posuzovat věrohodnost jednotlivých proti sobě stojících výpovědí a postupovat obzvláště pečlivě a obezřetně při hodnocení těchto výpovědí a vyvozování skutkových závěrů, a to za přísného respektování principu presumpce nevin. Mimo jiné v takové situaci obecné soudy rozhodně nemohou opomenout, je-li u svědka či svědků, jejichž výpověď stojí proti výpovědi obviněného, objektivně přítomna pochybnost o jejich nezainteresovanosti na výsledku řízení. Uvedená povinnost obecných soudů je pak ještě zvýrazněna v případech, kdy taková svědecká výpověď či svědecké výpovědi, stojící proti výpovědi obviněného, představují jediný přímý důkaz, z něž má být prokázána vina obviněného. S ohledem na princip presumpce nevin i právo na spravedlivý proces pak rozhodně nelze akceptovat shledání viny obviněného za situace, kdy jediným přímým důkazem proti němu je výpověď svědka, u něž a priori nelze vyloučit jakýkoli zájem na výsledku řízení, přičemž tato svědecká výpověď je posouzena jako věrohodná toliko s odůvodněním, že byla podána pod hrozbou sankce v případě křivé výpovědi. (...) Zmíněný čl. 40 odst. 2 Listiny zakotvuje jeden z nejdůležitějších ústavněprávních principů trestního řízení, a to princip presumpce nevin. Ten vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno. Existují-li jakékoliv rozumné pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, ale naopak je nutno je vyložit v jeho prospěch. Jinak řečeno, jsou-li možné dva či více výkladů provedených důkazů, nelze učinit zjištění, které nejvíce zatěžuje obviněného, a to právě s ohledem na presumpci nevin [srov. nálezu sp. zn. IV. ÚS 137/05 ze dne 22. 3. 2006 (N 66/40 SbNU 655)]. Z principu presumpce nevin plyne pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého platí, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného [např. nálezu sp. zn. I. ÚS 429/03 ze dne 4. 12. 2003 (N 141/31 SbNU 257), nálezu sp. zn. I. ÚS 910/07 ze dne 23. 9. 2008 (N 156/50 SbNU 389), nálezu sp. zn. I. ÚS 3094/08 ze dne 29. 4. 2009 (N 103/53 SbNU 293)]. Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok [srov. nálezu sp. zn. III. ÚS 398/97 ze dne 4. 6. 1998 (N 64/11 SbNU 125)]. Trestní řízení proto vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň tedy na úrovni obecného pravidla "prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost" (srov. např. shora citovaný nálezu sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006).“

Zdejší správní orgán konstatuje, že v případě, kdy proti sobě stojí dvě verze skutkového děje zastávané osobami, které mají protichůdné zájmy, je možné se přiklonit k verzi jedné ze stran tehdy, pokud ji podporuje další přímý důkaz nebo řetězec nepřímých důkazů. Jedno z protichůdných proti sobě vzájemně stojících tvrzení lze i přes absenci jiných důkazů upřednostnit také tehdy, pokud jsou zjištěny skutečnosti, které významně otřesou věrohodností protistrany.

Odvolací správní orgán má za to, že v daném případě proti sobě stojí tvrzení dvou osob, jejichž zájmy jsou protichůdné, přičemž nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by významně snižovaly věrohodnost té či oné verze. Nelze přisvědčit odvolatelce, že by verzi paní ..... (poškozené) zpochybňovalo to, že nebyla schopna si zapamatovat tovární značku vozu, nebo celou registrační značku vozu. Ženy důchodového věku totiž obvykle nemají detailní znalosti o vozech a jejich továrních značkách. Stejně tak je logické, že určitá osoba si stihne přečíst a zapamatovat pouze některé údaje na vozidle uvedené a jiné nikoliv. Rovněž je třeba odmítnout úvahy odvolatelky, že by správní orgán I. stupně pochybil při protokolaci výpovědi, neboť příslušný protokol o výslechu svědka byl bez výhrad podepsán jak paní ..... (poškozená), tak samotnou odvolatelkou. Ex post uplatněné námítky vůči protokolaci, resp. ex post uplatněná tvrzení ohledně toho, co měla paní ..... (poškozená) při jednání říci, považuje zdejší správní orgán za účelové. Současně je však třeba konstatovat, že nebyly zjištěny ani žádné okolnosti, které by výrazně otřáslы věrohodností verze samotné odvolatelky. V její výpovědi nelze spatřovat žádné podstatné vnitřní rozpory ani rozpory s principy logiky. Z registrační karty řidiče navíc plyne, že je držitelkou řidičského oprávnění od roku 1980, přičemž dosud nebyla postižena za přestupek. Verzi paní ..... (poškozené) pak do jisté míry podporuje nepřímý důkaz v podobě výpovědi pana ..... Ten však vypovídá pouze o stavu a chování paní ..... (poškozené) na místě, celou událost však neviděl a nemůže vypovědět zjm. k tomu, zda skutečně došlo ke kontaktu vozidla ..... s tělem paní ..... Lze si proto představit např. i verzi, že k pádu došlo v důsledku úleku z nenadále couvajícího vozidla a následného zakopnutí, jakkoliv se takováto verze nejeví jako příliš pravděpodobná. Důkazy proto v daném případě netvoří ucelený důkazní řetězec, když poskytují obraz o nejpravděpodobnějším skutkovém stavu, nikoliv však o skutkovém stavu prostém důvodných pochybností.

Jak uvedl Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 18. 5. 2011 č. j. 7 As 4/2011 – 79, „v řízení o přestupku se proto nelze spokojit s tím, že skutečnost, že obviněný z přestupku se jej dopustil, se jeví být pravděpodobnou, či dokonce nejpravděpodobnější, verzi rozhodného skutkového děje. Existuje-li pochybnost, tzn. existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu (*in dubio pro reo*).“ V daném případě se jako nejpravděpodobnější verzi skutkového děje jeví, že odvolatelka do paní ..... skutečně nacouvala. Odvolatelka to však popírá, přičemž se nepodařilo obstarat takové množství důkazů, které by takovýto závěr jednoznačně prokazovaly. Vzhledem k tomu, že události nebyli přítomni žádní jiní svědci, na vozidle ani těle paní ..... se nepodařilo najít žádné stopy a ani se nepodařilo obstarat žádný kamerový záznam události, je očividné, že se správní orgány obou stupňů ocitly v důkazní nouzi, přičemž je zřejmé, že žádné další důkazy není možno obstarat. S ohledem na uvedené skutečnosti rozhodl zdejší správní orgán dle zásady *in dubio pro reo*, když dospěl k závěru, že spáchání přestupku nebylo

odvolatelce jednoznačně prokázáno. Nastal tedy důvod pro zastavení řízení dle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. S ohledem na uvedené odvolací správní orgán napadené rozhodnutí s odkazem na ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušil a řízení o přestupku zastavil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství

Doručí se:

Účastníci řízení:

- paní ....., trv. bytem ..... (poškozená),

Na vědomí:

- Městský úřad .....
- vlastní k založení do spisu